

سروراستاد، د چاربتې مجاهدشاعر

Sarwar Usthad; Poet of the Folkloric Genre *Charbaytha*

Wazeer Sahdaan*

Abstract: The Pashto Folkloric genere *Charbaita* is synonymous to Quatrines in English is one of the most prevalent and popular folkloric genres that has persisted its distinct scope and objectivity for a long time. It is an outcome of the *Hujra* Culture that has been a dominant feature of the *Pashtunwali* and over all social structure. As one of the most popular genres, it encomposes diverse aspects of social change, political awakening and education of the ordinary persons. Folk genres usually unfold outstanding resistnace to the external and internal atrocities. *Charbaita* especially has nurtured resistance against the invaders, emperors or colonial masters who have strived to subjugate the land and honor of Pashtuns. Sarwar Usthad, a folkloric poet from Kohat, has expressed heart touching resistnace in the form of poetic genere *Charbaita*. His work has created a riffle affect to incept new trends of expressions is imbedded in the awakening of political and social consciousness of the Pashtun folk.

چاربتېته داولسي شاعري د خاصوسندرو په برخه كښې راځي ځكه چې ويونكي ئې عموماً معلوم وي خوداسې چاربتې هم شته چې سينه په سينه په شفاهي ډول تر مونږ رارسېدلې دي او ويونكي ئې معلوم نه دي. څواكثر محققين په دې خبره يوه ځوله دي چې چاربتېته د اولسي شاعري قسم دی چې دمقبوليت په لحاظ په ټپې پسې ځای نيسي.

ارواښاد افضل رضا په دغه باب ليكي:

"چاربتېته د پښتو عوامي سندرو د ټولونه زيات مشهور صنف دی" (1)

ښاغلی داوړخان داؤد ليكي:

"په اولسي شاعري كښې چاربتېته هم لكه د ټپو مشهور صنف سخن دی. دا هم لكه د ټپې يو قديم صنف دی او څومره په مينه او شوق چې پښتانه ټپه وائي هم دغه هومره مينه او شوق چاربتېته سره هم لري". (2)

* Assistan Professor Government Post Graduate College Kohat-KPK

عبدلله جان عابد د چاربيتې په حقله ليكي:

”چاربيته بهي پښتولوک شاعري کی ایک معروف صنف ہے۔ یہ عموماً مرد حضرات گاتے ہیں۔ عوامی

صنف ہونے کے ناطے چاربيته بهي سينه به سينه ایک نسل سے دوسری نسل کو منتقل چلا آ رہا ہے“۔ (3)

د خوارلسم جماعت دنظم په کتاب کښې مصنفين ليکي:

“دا (چاربيته) د پښتو ادب يو اولسي صنف دی. د نوم نه ئي صفا معلومېږي چې په هر بند کښې ئي څلور شعرونه وي. په عوامي شعري صنفونو چاربيته د ټيپي نه پس د پښتو مشهور او مقبول صنف دی“۔ (4)

د پښتو اکېډمي له خوا چاپ شوي يو کتاب کښې مصنفين چاربيته دا اولسي شعر مقبول صنف گڼي. هغوی ليکي:

“په پښتو ژبه کښې د پخوا نه چې کوم شعرونه راروان دي. په هغو کښې لنډی، چاربيته، بدله، لوبه، نيمکی ډېر مشهور قسمونه دي“۔ (5)

چاربيته پښتو ادب ته کله راغله، ارتقائي پړاونه ئي څه دي. دا ځان ته څېړنه غواړي خو په دې مقاله کښې د کوهات د يو داسې شاعر په حقله څېړنه کوو کوم چې د معلوم تاريخ تر مخه په کوهات کښې د چاربيتې باقاعده اولنی شاعر دی. دې شاعر د چاربيتې په صورت کښې د ازادۍ يو تحريک چلولی دی. د فرنگ خلاف ئي چاربيتې نه د تورې کار اخستی دی. د دې مجاهد شاعر نوم سرور استاد دی چې په ملا سرور کوهاتي هم مشهور ؤ. سرور استاد د کوهات بنارسره جوخت کلي ځنگل خېلو کښې اوسېدو. حالانکه په کوهات کښې چې په کومو دوؤ کلو کښې چاربيته په وړاندې لږه هغه لاجی، اوزېره پتیا له دي. په لاجی، کښې په يووخت کښې د چاربيتې گڼ شاعران پېدا شول او چاربيته ئي د خټکوپه دي خاوره سياله کړه. دغه رنگ د زېږې پتیا له نوم هم د چاربيتې دارتقاء په سفر کښې ښه نوم لري. گڼ لوستو او نالوستو شاعرانو چاربيتې ته مخ کړو. د موسیقي داسې محفل به نه وو چې په چاربيته به گرم نه ؤ. په دې سيمه چاربيته ښه په شرنگ د حجرو زينت وگرځېده. په لنډه توگه دا ويلي شو چې په مجموعي ډول کوهات د چاربيتې په ارتقاء کښې اهم کردار لري. خود افسوس مقام دا دی چې تراوسه ورته چاشنه خاص پام نه

دی کړی. په هر حال په کوهات کښې د چاربهټې سرخېل اړوښاد سروراستاد دی.

سروراستاد (ملا سرور کوهاتي) په ۱۸۸۲ء کښې د ځنگل خېلوايا خان کره سترگې پرانستې. د غریبې د لاسه ئې د څلورم جماعت نه پورته تعلیم ونه کړی شو. ځوان شو. شاعر شو. خود ژوند ملگرې ته برابر نه شو. د کربوغه شریف ملا صاحب نه ئې دیني سبق او وې او وروسته ئې د وعظ او نصیحت کار شروع کړو. د دوي د مرگ تاریخ ۲۳ مارچ ۱۹۴۴ دی. رومان ساغر، اکمل اسد ابادي او همېش خلیل درې وارو د هغوی د مرگ کال ۱۹۴۴ء ښودلی دی. (۶). (۷). (۸).

سروراستاد دا ولسي شاعری خصوصاً د چاربهټې مجاهد شاعر وو. د هغوی انداز ساده او اولسي ؤ. کلام ئې د "سوغات" په نوم د اړوښاد رومان ساغریه زیار په کال ۱۹۹۰ء کښې د تاج پرتینګ پریس پېښور له خوا په ورومبې ځل چاپ شو چې په چاربهټو، نظمونو، غزلو او قطعو مشتمل دی. خود دې نه وړاندې په کال ۱۹۵۹ء د ټپري نامتو افسانه نگار اکمل اسد ابادي د سروراستاد کلام راټول کړو کوم چې د پښتو اکېډمۍ د لائبرېری د مخطوطاتو په فهرست کښې په عدد مسلسل نمبر ۷۲ د نغمات سرحدي (پشتو شاعري) په نوم محفوظ دی چې ټول مخونه ئې ۱۷۲ دي.

سرور استاد د دفرنگیانو سخت مخالف ؤ. په دغه سبب ئې په تحریک خلافت، ترک موالات، تحریک هجرت او خدائي خدمتگار کښې څرگنده برخه واخسته. په ورومبې جنګ عظیم (۱۹۱۲ء) کښې چې اتلي دفرنگیانو په مرسته په ترکو حمله وکړه نو سروراستاد د طرابلس د جنګ مشهوره چاربهټه او وئيله:

زورد کافرو په سلطان راغی
وخت دمهدی اخر زمان راغی
شاهي دبدب دروم مدام اوسه
روس او جرمن دده غلام اوسه" (9)

د دې چاربيتې په خورېدو د کوهات ډپټي کمشنر بروس (Bruce) سرور استاد راوغوښتو. د فرنگيانو د مخالفت په نتيجه ئې پوهه کړو خو سرور استاد کله پوهېدو ځکه چې د يوزېگ پښتون په حيث د حریت او ازادۍ جذبه دهغه په فطرت کښې شامله وه. کمشنر د هغوی په انکار د هغوی د گرفتاری حکم جاري کړو. سرور استاد قبائلي سيمې دره ادم خېلو ته فرارشو او هلته ئې د فېروزي کلي د يوجماعت امامت شروع کړو. ډېر عمر ئې هغلته تېر کړو. څه موده په قاسم خېلو کښې هم پاتې شو.

د سرور استاد د فرنگيانو نه د نفرت يوه واقعه اروښاد رومان ساگرداسې رقم کوي:

“د هجرت په زمانه کښې يوه ورځ چې دره ادم خېلونه افغانستان ته جتې په هجرت روانې وې او د ادم خېلو د روسيانو کلي سره سرک باندي استاد دغه جتو ته الوداع وئيلو ته ولاړؤ، چې په دې کښې د کوهات نه يو فرنگي فوځي ډاکيه په ډگډگي باندي سور راغی او تېرېدلو، د استاد پرې نظر شو دغه وخت د گرمۍ ورځې وې او د استاد په لاس کښې بيوزی ؤ. فرنگی ئې پرې راايسار کړلو. د ډگډگي نه ئې اغورزو لخوا ونښه ئې اوټکولو. د دې واقعي نه د استاد د ازادۍ سره د بې کچه مينې او د غلامۍ سره د بې خرته کرکې اظهار کېږي.” (10)

سرور استاد په هېڅ صورت د پښتنو په خاوره د بل قوم حکمرانی ته غاړه نه کښېښوده. هغه په ازادۍ مئین ؤ. په دغه سبب هغوی د فرنگيانو خلاف د جهاد اعلان کړی ؤ. هم ئې د تورې جهاد کولو او هم ئې د قلم هغوی د فرنگيانو خلاف دا ولس په ژبه شعراووې. خپل جذبات او احساسات ئې په ډېر ساده او خوږ انداز او ولس ته اورسول. سرور استاد د دې مقصد د پاره دا ولسي شاعری مقبول صنف چاربيتې انتخاب وکړو. او په چاربيته کښې ئې د زړه اور او ورو لو. هغوی غزل او قطعي هم لري. نظمونه ئې هم ليکلي خو کوم خوندي چې د هغوی په چاربيته کښې دی هغه د هغوی په بل صنف کښې په نظر نه راځي.

سرور استاد د ساخت او موضوع په لحاظ مختلف قسم چاربيتې ليکلي دي. حمديه، نعتيه، داستاني، روماني او رزميه چاربيتې د هغوی د شاعری برخه

ده هغوی په چاربهته کښې دعام اولس عامې غوښتنې اومسئلي هم بيان کړې دي اودمښې درازاونيازخبرې هم لري. د هغوی چاربهته رواياتي اندازهم دځان سره تړلې گرځوي اوځنې چاربهته د هغوی ددیني علم اوفقه عکاسي هم کوي . ددې نه علا وه علا قائي لغت هم د هغوی د چاربهتوبرخه ده. دسروراستادتولې چاربهته ښکلې دي خو رزمیه چاربهته ئې ډېرې دقدروردي. ددې وجه شاید داده چې په رزمیه چاربهتوکښې د هغوی دزړه جذبات ډېرپه ښکلي اوجلا لي ډول رايوځای شوي دي.

په دغه حواله پرېشان خټک ليکي:

“د یو ښه شاعر سره سره سرور استاد داسې نرم جاهد و چې نه یوازې د دین تعلیم ئې حاصل کړو ورسره ئې د دین په تقاضو کښې یوه غټه د جهاد غوښتنه هم پوره کړه. نن خو هسې فېرنګی په خوله یادېږي خو چا چې د فېرنګی د غده لیدلې ده. د هغوی نه تپوس او کړی چې د خلقو په زړونو کښې ئې داسې ویره کښېښولې وه چې عام اولس به اکثر د اوښل چې فېرنګی ددې ملک نه ورکېږي نو د زمکې په مخ به دوه فته سکه خوره کړي. فېرنګی خولاڅه چې دهغې دېسي پولیس سپاهي ته به چاپورته نه شوکتلی. په هغه وخت کښې د کوهات چهاونۍ سره جوخت د فېرنګی د زور په بېخ کښې یو داسې سړی چې په ځنگل خېلو کښې پېداشوی و. د پښتونخوا د نورو ډېرو شاعرانو په شان راپاڅېدو. د دین او د وطن د ازادۍ بېرغ ئې پورته کړو چې څه ترې کېدی شو هغه ئې او کړل. په خپل کلام او عمل ئې د فېرنګی دراج بنیادونه کمزوري کړل.” (11)

احمد نواز شنواري د سرور استاد د قلمي جهاد په حقله ليکي:

“ترڅو پورې چې د سرور کوهاتي په حقله زما د خپلو جذباتو او احساساتو تعلق دی نو زما په خیال استاد سرور کوهاتي په هغه عالمانو شاعرانو او باشعوره کسانو کښې شامل دی کومو چې د کال ۱۸۵۷ء جنگ ازادۍ نه پس دانگرېزانو خلاف د جهاد اعلان کړی و او د برصغیر په مسلمانانو کښې ئې د اسلام او د ازادۍ نوې جذبه رالړولې وه.” (12)

بناغلی اکمل اسدابادي په دغه باب ليکي:

“د سرور استاد د نعرونه د حکومت په اېوانونو کښې زلزله راغله که نه وي نوډ پرېښه بڼه شاعران هغه ساعت موجود ؤ. د هغوی په خوله کښې به ډېر اثرهم وي خوچې کومه يره انگرېزانو د سرور استاد نه محسوسوله هغه ئې يوه زره هم دېل چا نه نه وه.” (13)

اروښاد رومان ساغرد هغوی د ازادۍ سره مينه داسې بيانوي:

“سرور استاد واده نه ؤ کړی او د ناوې مخ ئې نه ؤ ليدلی خود ازادۍ د ناوې ډېر لېواله ؤ او د دې دپاره د فرنگيانو ډېر مخالف ؤ. سخته کرکه به ئې ترې کوله او هروخت به ئې د فرنگيانو د تخت تباهي غوښتله.” (14)

لنډه دا چې سرور استاد د چاربيتې په صورت کښې د فرنگيانو خلاف يو قسم جهاد روان کړی ؤ. د هغوی چاربيتو د ازادۍ په تحریک کښې اهم کردار ادا کړی دی. هغوی دا ولس جذبات د فېرنگ په خلاف رالړزولي دي. پښتانه ئې د ازادۍ په قيمت پوهه کړي دي. خوددې قسم چاربيتونه علاوه د هغوی ځنې چاربيتې دا خلاقیتو د درس په لحاظ هم ډېر اهميت لري چې د سرور استاد د اسلامي فکر څرگندونه ترې کېږي.

بناغلی پروفېسر اسير منگل په دغه حواله ليکي:

“د دۀ د شاعرۍ نه هم دغه اندازه لگي چې دۀ ټول عمر د خپل اولس د ذهني څېړنې کړې دپاره مټې پورته کړې وې. ځای په ځای پخپلو چاربيتو او په نظم نماغزلونو کښې ئې د قوم د اصلاح دپاره غږ کړی دی. د دنيا بې ثباتي ئې ښکاره کړې ده او د اېښام ئې پرېښې دی چې په دې دنيا کښې هغه سړی کامياب دی چې هغه په نېغه لاروخت تېر کړي. شاعري ئې ساده روانه او سوچه ده. دخپلې علاقې ټکي بڼه زړۀ وړيکار راولي.” (15)

د الله (ج) او محمد (ص) په شان کښې د هغوی چاربيتې د معيار او مقدار په لحاظ د ستاينې وړ دي. په چاربيتو کښې د الله او رسول (ص) صفتونه داسې په هنر رانغاړي چې قاري ورته د حيرت په سترگوگوري بل اړخ ته د فن په لحاظ د چاربيتې اهننگ او چستي هم په ځای ساتي. د مثال په توگه يوه حمديه چاربيته:

قــــــادره برکماله
 کـــه خـــان نـــه بنائى چاله
 خرگند دې قدر تونه په زمين اوپه اسمان دي
 ليکلي پــــه قــــران دي
 هر خــــوک ســــتاپه صــــفت دي
 لگيا پــــه مشــــقت دي
 زارى اوپه منت دي فريادونه کوي تاله
 قــــــادره برکماله" (16)

دغه رنگې د معراج نامې چاربيتې درې اتيا (۸۳) بندونه لري چې د
 زنخیر د کرو په شان يو تر بله پېښلي دي .

کله چې اورنگزيب عالمگير په حاجي بهادر (رح) پسې
 کوهات ته پيغام راوليېلو چې بادشاه سره دې په حسن ابدال وويني
 نوځنې خواخوږودنه ورتلومشوره ورکړه خو حاجي بهادر (رح) زړور و ځکه
 چې په نيت اوزړه پاک و . بادشاه ته ورغی . دمذاکري نه پس بادشاه دهغه
 دکراماتو معترف شو . ديرا احترام ئې ورله ورکړو . دغه هرڅه سروراستاد په
 دې چاربيتې کښې په ښکلي ډول راوړي دي:

صــــبخدم دى ســــحري بلبــــل چغیــــري
 مزا کــــاد بلبلانــــو او ازونــــه
 کوهاتى حاجي بهادر خوروانیــــري
 داورنگ ورپسې راغلل کاغذونه" (17)

د سرور استاد ځېنې چاربيتې د علم او فلسفې لوړې نمونې دي چې
 د استاد د علمیت او ذهانت ترې ښکار کېږي . "حال دزمکې او اسمان"
 نومې چاربيتې کښې هغوی په کیسه ايز اندازد زمکې او اسمان حال بیان
 کړی دی چې خوندور هم دی، د علم په ملغلرو ډک هم دی او د فلسفې
 ولونه هم لري.

شاگرده يوه ورځ مې په لاس واخستۀ کتاب
پکښې وې مرغلـري
سامعه راشه راشه چې لۀ حاله شې خبر
دزمکـي داسـمان" (18)

د سرور استاد روماني چاربيتې هم ډېرې په زړه پورې دي. دا قسم
چاربيتې ئې په لوستوسړې حجرې ته بوځي او په ذهن کښې ورلته يوقسم
جمالي شور اوچستي پيدا کړي. دروماني چاربيتوپه حقله دسرور استاد
معيار دکتو وړدی. د چاربيتې ټول لوازمات د هغوی د چاربيتوبرخه ده
په لوستونې بېخي تود منظر مخې ته راشي. په لفظونو کښې ئې داسې
اهنگ ځای کړی وي چې د لاسونو پر قاو د ځوانانو شور او مستي پکښې په
بنکاره ډول محسوس شي. ځکه ورته همپش خليل دخپل دور مقبول
اولسي شاعروئيلي دي. هغوی ليکي:

“اولسي شاعرؤ او دهغه وخت په اولس کښې بنه مقبول ؤ.” (19)

ولـول لکـه مـاران
پـه مـخ لـري زلفـان
څوکی دې بناماران کاجينی لښتې دچندنې
نـری ختلـي غـاره" (20)

اوياداچې:

سـترگې دې خونکـاري دي
نرـمـي دې رخـسـاري دي
تورې منگرې زلفې دې ماته په غضب رپي
سـورپـزوان پـه لـب رپـي" (21)

په هر حال سرور استاد او چاربيتته ديوبل سره داسې پيوست دي چې
ديوبل د ذکر نه بغيردواړه نيمگري دي چې کله هم د چاربيتې تذکره کېږي
نودسرور استاد نوم به ورسره يادېږي اودسرور استاد دنوم سره به

دچاربېتې نوم راځي. په اخر کبې د سرور استاد دانقلابي اورزميه
چاربېتې يوبند:

د انگرېزانو ظلم زور دی
 وطن زموږه سوي سکوردی
 ظلم کوي په غريبانو باندې
 دخدائی لعنت په انگرېزانو باندې
 د انگرېزانو بادشاهي ده
 هريوه لورته تېرې ده
 د شريعت نه گمراهي ده
 د دين اسلام د اتېرې ده
 نفاق د لاسه مومړه زور نه لرو
 حکم مومړه حق په آخېل کورنه لرو
 مومړه خپل دين گوره پرېنېلی نه شو
 ناحق ته حق کله وئیلی نه شو
 ناحق قتلونه کوي چوردي
 د انگرېزانو ظلم زور دی (22)

حوالی

- ۱- افضل رضا، د پښتو عوامي ادب، ورومبی لسانی او ثقافتی کانفرنس، ۱۹۸۲، مخ ۲۲۴
- ۲- داؤد، پروفیسر د اورخان، تپه، یونیورسٹی بک ایجنسی پېښور ۱۹۹۲ء، مخ ۳۰
- ۳- عابد، عبداللہ جان، پښتو زبان و ادب کی مختصر تاریخ، یونیورسٹی پبلشرز پشاور، ۲۰۰۶ء، صفحہ 143
- ۴- اعظم، پروفیسر ڈاکٹر محمد اعظم، پروفیسر ڈاکٹر یار محمد مغموم، نظم (دخوار لسم جماعت دپارہ)، ملت پبلشنگ کمپنی چارسدہ، ۲۰۰۰ء، مخ ۲۴
- ۵- پردل خان خټک، سیف الرحمان سید، د پښتو اولسی شاعری، پښتو اکېډمی پېښور یونیورسٹی، ۱۹۸۰ء، مخ ۱۴
- ۶- رومان ساغر، یوڅو خبرې، سوغات د سرور استاذ، مرتب رومان ساغر، تاج پریٹنگ پریس پېښور ۱۹۹۰ء، مخ ۲۹
- ۷- اکمل اسد آبادی، ورومبی ټکی، سوغات مخ ۱۷
- ۸- ہمیش خلیل، د چاربتی شاعران، پښتو اکېډمی پېښور یونیورسٹی، ۲۰۰۷ء، مخ ۲۸۱
- ۹- سرور استاذ، سوغات، مرتب رومان ساغر، مخ ۷۴
- ۱۰- رومان ساغر، یوڅو خبرې، سوغات، مخ ۲۵-۲۲
- ۱۱- پریشان خټک، پیش لفظ، سوغات، مخ ۱۰
- ۱۲- شنواری، احمد نواز، سریزه، سوغات، مخ ۱۵
- ۱۳- اکمل اسد آبادی، ورومبی ټکی، سوغات، مخ ۱۷
- ۱۴- رومان ساغر، یوڅو خبرې، سوغات، مخ ۲۳
- ۱۵- اسیر منگل، سوپلی رنگونه (تذکرہ) دانش خپرندویه ټولنه پېښور، ۲۰۰۹ء، مخ ۳۲-۳۳
- ۱۶- سرور استاذ، سوغات، مخ ۲۰
- ۱۷- همدغه، مخ ۸۳

۱۸- همدغه، مخ ۱۱۵

۱۹- همپش خليل، د چاربيتې شاعران، پښتواکېډمي پېښور

يونيورستي، ۲۰۰۷ء مخ ۲۸۱

۲۰- سرور استاد، سوغات، مخ ۱۵۵

۲۱- همدغه، مخ ۱۲۲

22. همدغه، مخ ۱۵۲
